

самоосвіти; забезпечувати можливість для самостійності у вирішенні поставлених завдань, однак без відмови у допомозі, якщо вона потрібна; роз'яснювати перспективи та мотивувати студентів на успішне навчання та закінчення університету.

Заходи, які має проводити куратор академічної групи: проводити ознайомлювальні екскурсії по університету; розповідати першокурсникам про історію університету; повідомляти студентам та сприяти залученню студентів до наукової діяльності у вузі.

Зі свого боку представники деканату повинні проводити заходи щодо оптимізації соціальної адаптації першокурсників у вигляді проведення бесід та пояснення прав та обов'язків здобувачів освіти.

Процес адаптації надзвичайно динамічний і його успіх багато в чому залежить від цілого ряду об'єктивних і суб'єктивних умов, тобто кожна людина по-різному відноситься до одних і тих же подій, а той самий впливовий стимул у різних людей може викликати різну реакцію у відповідь.

УДК 378.1

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТИ

*Перунова О.М., к.ю.н., доцент, Вербицька В.І., к.е.н., доцент
Половко А.В., здобувач вищої освіти
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В даний час світ перейшов в епоху наступної промислової революції Industry 4.0, що накладає особливі умови на здійснення більшості видів діяльності. В першу чергу до модифікації схильні як сфери промисловості так і в цілому економічний сектор, однак, трансформація цих сфер

неможлива без підготовки кваліфікованих кадрів. Орієнтуючись на глобальну цифровізацію, виникає необхідність у ширшій підготовці фахівців як у предметній галузі, так і в галузі самоорганізації та здатності до самонавчання [1].

Не для кого не є секретом, що в реаліях XXI століття ключовими ресурсами є актуальна, достовірна інформація, включаючи здатність її шукати, аналізувати та коректно інтегрувати, та знання. Грамотне сприйняття та обробка отриманої інформації дозволяє більш ефективно та продуктивно організувати і процес навчання. Незважаючи на існуючі стратегії розвитку в галузі освіти та формування сучасних методів та методик навчання у наші дні питання щодо переходу на дистанційні форми навчання все ще стоїть досить гостро. Пандемія COVID-19, а тепер і воєнні дії на території України внесли істотні корективи, особливо щодо прискорення цього переходу. Безумовно, сформувати протягом такого незначного та складного періоду чітку та злагоджену систему, здатну безперервно сформувати комунікацію між педагогами та учнями практично неможливо. Основні обмеження, що виникають у процесі адаптації до форм дистанційного навчання можуть бути описані декількома характерними аспектами: недостатня оснащеність цифровими засобами зв'язку; недостатня цифрова грамотність; відсутність самоорганізації, яка вкрай необхідна умовах видозмінених форм контролю та неможливості прямого впливу. Варто зазначити, що зазначені проблеми можуть бути в рівних частках віднесені і до педагогів, і до здобувачів вищої освіти.

Також існують труднощі, що обумовлюються жорсткими вимогами до освітніх програм, оскільки системи освітніх стандартів не мають достатньої гнучкості і лише недавно почали перебудовуватися під нові формати навчання. Цілком очевидно, що впровадження будь-яких

видозмін у стандарти на державному рівні інертне і нездатне миттєво змінити освітні процеси.

Обумовленість програм навчання та жорстке їх формулювання в освітніх стандартах погано адаптується до цифрової області. Найбільша ефективність може бути досягнута за рахунок вільного вибору як набору мікро-курсів, так і персоналій, які їх розробляють, курирують і ведуть. Розглядаючи цифрову трансформацію освіти, глобально можна розбити освітні інститути на сегменти за рівнем готовності переходу в цифрову область. Якщо говорити про вищі навчальні заклади, то ступінь їхньої готовності можна розцінювати як максимальний серед інших. Це в першу чергу обумовлюється програмами заочного та дистанційного навчання, що вже реалізуються, програмами очно-заочної форми з частковим або повним застосуванням електронних засобів навчання. Такий варіант навчання сприяє творчому підходу у вирішенні більшості завдань, розвитку креативності та здатності до нестандартного мислення, що є дуже важливим в умовах постійного інформаційного розвитку і вдосконалення та прагнення максимальної продуктивності.

Література:

1. Цифровізація освіти: можливості для дистанційного навчання. *Український інститут розвитку освіти*. URL: <https://uied.org.ua/czifrovizacziya-osviti-mozhlivosti-dlya-distanczijnogo-navchannya/> (дата звернення 1.11.2022)
2. Єгорченкова Н.Ю., Тесля Ю.М., Хлевна Ю.Л., Кичань О.М. *Методологічні аспекти створення цифрового університету*. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»*. Серія: *Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проектами* (1), С. 31-36. <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2020.1.4> (дата звернення 4.11.2022)